

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Sagen fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grandestævne paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 129 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

C. Olsen: Nærværende Lovforslag har undergaaet ikke væsentlige Forandringer, siden det forelaa her i dette Ting, nemlig de to vigtigste Paragraffer, Lovforslagets §§ 6 og 7. Der er saaledes foretaget den Ændring ved Stemmeretten i § 7, at, medens der stod i det oprindelige Lovforslag, at der skulde stemmes efter Marketal, saaledes altsaa, at, naar den ene Part opnaaede Majoritet efter Marketal, selv om denne Majoritet kun havde stemt med $\frac{1}{3}$ af det samlede Marketal, skulde der opnaas Afgørelse derved. Man gik ud fra, at der ikke altid kunde være repræsenteret hele det Marketal, hvorom Sagen drejer sig, og man vilde derfor ikke affære dem, som søgte en saadan Sag behandlet, fra at opnaa en endelig Overenskomst; man tillod derfor den Bønhjælp, at, naar der blot opnaaedes Stemmesflertal efter Marketal, saaledes at $\frac{1}{3}$ havde stemt for Sagen, skulde Sagen dermed være afgjort. Om den Bestemmelse var der i sin Tid Dissens mellem Lagtinget, Amtmanden og Ministeriet, idet Ministeriet og Amtmanden holdt paa, at Antallet af de afgivne Stemmer skulde faa Indflydelse paa Afgørelsen; men Lagtinget holdt fast paa, at det kun skulde være Afstemning efter Marketal. Dette hidrører naturligvis fra, at der ejes ikke saa lidt Fordegods af Personer rundt omkring paa forskellige Steder paa Færøerne, hvorfor vedkommende selv ikke altid kan være repræsenteret, ligesom der ogsaa deroppe findes Folk, som ikke sætte særlig

Bris paa disse Grandestævner og derfor ikke altid deltagte i en saadan Afstemning. Det gav Lagtinget Anledning til at holde fast paa, at det skulde være Marketalafstemning, og at Afgørelsen, som sagt, skulde finde Sted, naar $\frac{1}{3}$ af det samlede Marketal havde stemt for Sagen. Ved Folketingets Afgørelse er denne Bestemmelse ændret til, at der skal være Majoritet efter Marketal og Stemmetal. Naar der stemmes over Fordegods, der bestaar af f. Eks. 15 Marker, er der ikke saa Tilfælde, hvor de 14 Marker eller noget lignende ejes af saa, medens den ene ejes af et stort Antal Mænd. Nu kommer det til Afstemning. Altsaa, de mange Ejere udgøre mere, end hvad der udfordres for at opnaa Flertal af Stemmer, men de kunne ikke opnaa Majoritet efter Marketal og omvendt. De, der have det store Marketal, kunne ikke opnaa Afgørelse, fordi de aldrig kunne faa Flertallet af Stemmer. Denne Kalamitet vil fremkomme ved Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg vil imidlertid alligevel ikke foreslaa det ærede Ting bestemt at gaa mod denne Afgørelse, fordi Lovforslaget alligevel indeholder den Nødsbønhjælp, man saar lige over for de Vedtægter, som kunne indgaaes efter andre Love, f. Eks. Hauge-loven. — Der er en anden Bestemmelse, som Folketinget ogsaa har indsat, men som imidlertid er vedtagen ogsaa af Lagtinget. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget mod den, skønt den ikke blev atter indsat her, da Sagen sidst var til Forhandling i dette Ting. Da Forslaget er undergaaet disse Forandringer, vil jeg tilraade, at Sagen henvises til et Udvalg, for at den kan blive drøftet der. Det vil da vise sig, om dette Udvalg vil komme til det Resultat, at det kan anbefale Sagen til det høje Ting. Derom skal jeg ikke udtale mig nu.

Justitsministeren (Melleman):

Ja, det er jo et Spørgsmaal, som det høje Ting maa overveje. Den vigtigste Ændring i Folketinget er jo, som allerede omtalt, den, der angaar Spørgsmaalet om Stemmeretten paa Grandestævne. Man har i Folketinget paa den ene Side anerkendt, at det ikke kunde gaa an, at de smaa Lodsejere, fordi de vare flere i Antal, skulde kunne overstemme dem, som vare flere efter Marketal, men paa den anden Side vilde man heller ikke, at det modsatte skulde være Tilfældet. Man vilde heller ikke, at Flertallet efter Marketal skulde kunne paa-tvinge de mindre Lodsejere en Afgørelse. Derfor gik man den Vej ved Ændringen at fastsætte, at der skulde være et Flertal af de mødende, dog af de mødende i begge Retninger, altsaa baade Flertal efter Marketal